

GORZENIE (3) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne, końcowe e z tekstów znaczących é niekonsekwentnie.

sg N gorzeni(e) (2). ◇ G gorzenia (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. s.v. gorzeć; poza tym w objaśnieniu s.v. 1. gorz.

1. *Palenie się, żarzenie; succensio Mącz (2) : Mącz 426d; gdyż nietylko do gorzenia w łobie podobného zgoła nic nie máią: ale ktoby im gwałt czyniąc/ w ogniu długo trzymał/ nic ich [...] nie vbędzie Oczko 7.*

2. *Podwyższona temperatura, gorączka (1) : gorzenie częfte/ przez fen zdryganie/ y innych niemocy wiele. SienLek 16.*

Cf [GORANIE], 1. GORZEĆ

ZCh